

Dk. David A. deSilva , Waebrania, Kipindi cha 12, Waebrania 13 :1-25: Jibu la Kumpendeza Mungu

© 2024 David deSilva na Ted Hildebrandt

Ingawa baadhi ya wasomi wamezingatia sura ya 13 kuwa ni mfululizo wa maagizo yaliyoshughulikiwa ambayo si muhimu kwa mahubiri, na pengine hata toleo la baadaye, mawaidha haya kwa hakika yanahusiana moja kwa moja na mabishano ya mahubiri yaliyotangulia na changamoto zinazokabili mkutano. Mhubiri hapa anawapa wasikilizaji baadhi ya maelekezo maalum kuhusu jinsi wanavyopaswa kustahimili mbele ya jamii yenye uadui na kufika salama na bila kuchoka katika lengo la mji wa kudumu utakaokuja. Andiko la Waebrania 13:1 hadi 21 , linaonyesha itikio linaloonyesha shukrani kuelekea Mungu na linalompendeza Mungu.

Kifungu kimewekwa kwenye mabano na kupewa uthabiti wa kimaudhui kwa maneno yanayohusiana na neno kwa kupendeza, euarestos , linalopatikana katika himizo la utangulizi la 1228, na tuonyeshe shukrani ambayo kwayo tunamwabudu Mungu kwa njia ya kupendeza. Neno hilihili laonekana karibu na mwisho wa mawaidha haya katika sura ya 13, mstari wa 16 : tusisahau kutenda mema na kushiriki, kwa maana dhabihu kama hizo hupendezwa sana na Mungu, euaresto . Na kisha, hatimaye, katika baraka inayofunga sehemu ya mahubiri ya andiko hili, tunampata mwandishi akiomba kwamba Mungu awe, akinukuu, akifanya kazi ndani yako yale yapendezayo, euareston , mbele zake, kwa njia ya Yesu Kristo.

Bila shaka, kikundi hiki cha maneno pia kinakumbuka Waebrania 11:5 hadi 6 , ambapo kumpendeza Mungu ni muhimu ili kifo kisiwe na nguvu na ni tokeo la kumtumaini Mungu, kuendelea kutegemea kibali cha Mungu, na kuitikia kwa uaminifu kwa Mungu. Katika sura hii, mwandishi anaweka mbele mawaidha ya kudumisha mshikamano na usaidizi katika kundi lote la Kikristo, ambalo linawaruhusu waamini binafsi kudumu katika ungamo la tumaini, hata kama wanaweza kutengwa. Anawasihi wasikilizaji kukaa mbali na kutafuta hali na mali katika ulimwengu huu, na anawasilisha mawaidha kwa wasikilizaji kupata uthabiti wao katika Yesu na uhusiano wa neema ulioanzishwa kupitia Yesu na Mungu.

Mambo haya yote, yakikusanywa pamoja, yanaonyesha jinsi ya kuishi kwa njia inayompendeza Mungu vizuri na jinsi ya kumrudishia Mungu kwa haki na kufaa kwa ajili ya faida zinazopokelewa na manufaa ambazo bado zitakuja. Mahubiri hufunga kwa nyenzo zinazofaa kwa njia ya mawasiliano ambayo mwandishi amepunguzwa, yaani, kutuma mahubiri yake kwa njia ya maandishi. Kwa hivyo, katika Waebrania 13, 18 hadi 25, tunapata vipengele ambavyo kwa kawaida hufunga waraka, hasa kama vipengele hivi vinavyojulikana katika mazungumzo ya Kikristo.

Kwa hayo, mwandishi anamalizia mojawapo ya sehemu za kina za mawasiliano katika Agano Jipya. Katika Waebrania 16, 1 hadi 6, mwandishi anapongeza baadhi ya tabia muhimu na mwelekeo kwa walengwa wake. Sehemu hii inapewa mshikamano kupitia maneno yanayohusiana na leksemu ya Kigiriki phil , leksemu inayohusiana na upendo na mapenzi.

Leksemu hii inaonekana mara kadhaa katika mistari hii sita. Phil, Adelpia, kwa upendo wa kindugu, katika mistari wa 1. Phil, Oxenia , kwa ukarimu, katika mistari wa 2. Na aphil , Argoros , kujiepusha na upendo wa fedha, katika mistari wa 5. Na hivyo, tunasoma, basi upendo wa kindugu uendele. Usisahau kupenda wageni wanaotembelea, kwa kuwa kwa ukarimu, na wengine wamewakaribisha malaika bila kujua.

Kumbukeni waliofungwa kama mmefungwa pamoja nao, waliodhulumiwa kama ninyi wenyewe katika ngozi zao. Ndoa na iheshimiwe katika mambo yote, na malazi yawe safi, kwa maana Mungu atawahukumu waasherati na wazinzi. Katika mistari hii minne ya ufunguzi, mwandishi kwanza kabisa anashikilia umuhimu wa kudumisha Phil-Adelpia, upendo ambao ni sifa ya ndugu.

Ethos ya ndugu ilikuwa mada muhimu katika kazi za kimaadili za kipindi cha Greco-Roman. Kitabu cha 8 cha Maadili ya Nicomachean ya Aristotle na Mkataba wa Plutarch wa Upendo wa Kidugu vinatoa mifano miwili ya jinsi wanamaadili wa Kigiriki walifikiri kuwa kaka na dada wanapaswa kutendana. Kwa hakika, katika maadili hayo makubwa ya kitamaduni, tunapata vipengele vingi vya upendo kwa ndugu na dada ambavyo waandishi wa Kikristo huamuru kwa hadhira zao wenyewe.

Kwa mfano, ushirikiano, mshikamano, na kugawana mali yote ni maadili yanayopaswa kutungwa miongoni mwa jamaa. Bila shaka, katika jumuiya ya Kikristo, hii si miongoni mwa jamaa wa aina ya asili bali ni miongoni mwa watu ambao wameunganishwa kwa maadili na ahadi zinazoshirikiwa, na hasa, imani kwamba wote wamepitishwa na Mungu katika familia moja. Upendo wa pande zote na uungwaji mkono wa kundi, Phil-Adelpia, kiwango kile cha ujitoaji mwingi, ujamaa, na uwekezaji kati ya mtu na mwenzake, ilibidi kufidia mitandao iliyopotea ya utegemezo na mahusiano nje ya kundi, na pia kufidia matokeo mabaya ya kukataliwa na uadui wa majirani wa Mkristo wasioamini.

Sifa ya pili ambayo mwandishi anakuza hapa ni ukarimu, upendo wa wageni na wageni. Hili lilikuwa zoea muhimu la kudumisha jumuiya ya Kikristo, kwanza kwa sababu kuwepo kwa ibada ya jumuiya ya Kikristo kulitegemea watu binafsi kuwa tayari kufungua nyumba zao kwa ajili ya mikutano ya kikundi, licha ya, katika hali fulani, unyanyapaa ambao jambo hilo lilileta kama mtu kujitambulisha mwenyewe na familia yake kama wafuasi wa harakati ya Kikristo. Harakati za Kikristo za mapema pia zilitegemea ukarimu kwa wamisionari wasafirio, walimu wasafirio, na wajumbe wa

makanisa, kwa hiyo ukarimu ulikuwa thamani kuu pamoja na upendo wa ndugu, Phil na Adelphia, kwa kudumisha kundi la Kikristo la awali na mtandao wa makanisa.

Mantiki ambayo mwandishi anatoa kwa ajili ya kudumisha upendo wa wageni ni marejeleo ya jumla kwa hadithi hizo za kibiblia ambapo ukarimu ulitolewa bila kujua kwa malaika. Tunaweza kufikiria hapa, hasa juu ya hadithi katika Mwanzo 18 na 19, ambapo Ibrahimu na Sara, na kisha Lutu, wanaonyesha ukarimu kwa wageni ambao wanageuka kuwa malaika wa Bwana. Amri ya tatu katika mfululizo huu ni kuwakumbuka walio gerezani kana kwamba wako gerezani pamoja nao na wale wanaoteswa kana kwamba katika ngozi zao.

Amri ya ufunguzi ya kukumbuka inatoa usawa wa kisanii na kuzuia kurudiarudia kwa amri ya kutosahau katika mstari wa pili. Amri hii inasisitiza kwa mara nyingine tena umuhimu wa kutoa misaada kwa namna ya usaidizi wa kimaada na kihisia kwa wale waamini ambao jamii imewalenga zaidi. Ikiwa kikundi kingekuwa tayari kuhamasisha usaidizi kama huo chini ya hali kama hizo, kila mshiriki wa kikundi angejua kwamba chochote ambacho jamii itatupa, dada na kaka zangu hawataniacha nikiwa mnyonge.

Hawataniacha. Kusadiki kwamba ndugu walikuwa na umoja wa karibu sana kiasi cha kuwa kitu kimoja, ingawa katika watu tofauti, kama Aristotle anavyoweka katika Maadili yake, inasisitiza himizo la kuchukua mateso ya mtu mwingine kama mateso ya mtu mwenyewe, na kuyapunguza kwa moyo wote na kwa ujasiri kama vile mtu angetumainia dhiki yake mwenyewe. Mkejeli Lucian anashuhudia kwamba mtazamo huu umewekwa kikamilifu kati ya Wakristo kufikia karne ya pili BK.

Kejeli yake, inayoitwa *The Passing of Peregrinus*, inafungua dirisha la jinsi Wakristo walivyopanua huduma na msaada kwa wao wenyewe. Katika hadithi hii, Peregrinus kimsingi ni mwanafalsafa asiyefanya vizuri na mchuuzi wa dini ambaye, kwa muda, anajifanya kama mwalimu Mkristo na mwanafalsafa, na hivyo anahama kutoka kanisa hadi kanisa na kimsingi anakataa kuungwa mkono na harakati hii ya Kikristo kwa muda. Peregrinus anapojiweka gerezani, Wakristo hujitolea kumtunza, kumweka pamoja na kumletea kila kitu wanachohitaji.

Lucian anaelezea hili kwa njia hii. Kwa hiyo, mpaji-sheria wao wa kwanza, aliyefikiria hapa juu ya Yesu, aliwashawishi kwamba wote ni ndugu na dada wa mtu na mwenzake. Kwa hiyo, wanadharau vitu vyote, vitu vyote vya kimwili, bila kubagua, na wanaviona kuwa mali ya kawaida.

Kama ndugu katika Kristo, waamini wanapaswa kuvutana kwa kila njia ili kila mshiriki wa familia afike salama kwenye lengo la mbinguni. Katika nyakati zilizopita, wasikilizaji wa mhubiri walikuwa wameonyesha sifa hii hii ya kutokosa kujitambua na kuwasaidia na kuwategemeza dada na kaka zao waliotengwa zaidi, kama mhubiri alivyokumbuka katika sura ya 10, mstari wa 32 hadi 34. Na kwa hiyo, katika himizo hili, anawahimiza kufanya hivyo zaidi na zaidi.

Katika 13.4, mwandishi huhamisha mwelekeo wake kwa aina za upendo ambazo hazionyeshi. Hapa, uaminifu katika ndoa unasisitizwa kama thamani inayoendelea miongoni mwa kundi. Kwa hivyo, kwa kujiepusha na aina mbaya za upendo, mwamini hutafuta kuzuia kuharibu uhusiano wa karibu kati ya watu ambao wanapaswa kusaidiana kwa karibu zaidi katika biashara ya Kikristo.

Sababu anayotoa itajulikana kwa wasikilizaji kufikia sasa: Hukumu ya Mungu ya wakati ujao dhidi ya wazinzizi na waasherati. Aina ya pili ya upendo unaowavuta watu kutoka katika harakati zao za kwenda mbele kwa Mungu ni kupenda fedha, jambo ambalo lingekuwa la uharibifu na kuondosha dhamira ya Kikristo katika mazingira haya kwani kunyimwa fedha ni mojawapo ya mbinu za kudhibiti upotovu wa jamii, kama vile mwandishi amewakumbusha wasikilizaji katika sura ya 10, mstari wa 34. Hapo zamani, walikuwa wamepewa changamoto ya kunyakua au kunyakua mali yao kwa furaha kama njia moja wapo ya kunyakua mali. zamani na kupita zaidi ya majaribio ya jamii kuwazuia.

Hivyo basi, mwandishi anawahimiza wasikilizaji waache njia zao zisiwe na kupenda fedha na kuridhika na vile walivyo navyo, kwani yeye mwenyewe amesema, sitakuacha kamwe wala sitakuacha hata tujasirike kusema, Bwana ndiye msaada wangu. sitaogopa. Mwanadamu anaweza kunifanya nini? Mwandishi sio tu kuwahimiza waepuke uchoyo, lakini badala yake wasitafute kupata tena kwa gharama ya kupoteza thawabu yao kile walichopoteza kwa ajili ya Kristo katika nyakati zilizopita.

Kujitenga kwao na mali sasa kutawaletea mali bora na ya kudumu katika nchi ambayo heshima yao itakuwa ya watoto wa Mungu. Mwandishi pia anasisitiza katika mahubiri yote kile ambacho wasikilizaji hufanya, kwa kweli, wanacho. Nzuri moja kuu wanayofurahia ni kupata kibali cha Mungu kwa ajili ya usaidizi ufaao wakati wote wa safari yao ya hija, kama vile mwandishi alivyowahimiza katika sura ya 4, mstari wa 16 : Basi, na tukikaribie kiti cha neema kwa ujasiri, ili tupate rehema na kupata neema ya kutusaidia wakati wa mahitaji.

Anawakumbusha juu ya pendeleo hili hapa kwa kutumia maneno ya maandiko, kwa maana Mungu mwenyewe amesema, hakika sitakuacha wala sitakuacha. Mwandishi hapa amechukua lugha kutoka katika Kumbukumbu la Torati 31 mstari wa 6, ambapo mwandishi anaandika, Mungu wako hakika hatakuacha wala hatakuacha, akiirekebisha kwa kuifanya kauli ya nafsi ya Mungu. Hili huwapa wasikilizaji msingi wa kujiamini kwa mara nyingine tena, kama vile katika mahubiri yote, katika uhusiano wao na Mungu na utayari wa Mungu daima kusimama karibu na wasikilizaji na kuwapa kile wanachohitaji ili kudumu katika safari hiyo ambayo Mungu alikuwa amewaweka, kwa kuanzia.

Mwandishi anatumia kisomo kutoka kwa Zaburi ya 118 mstari wa 6 ili kubainisha mwitikio ufaao kwa ahadi za Mungu, jibu ambalo anatumaini wasikilizaji wataendelea kuliweka ndani na kujidhihirisha wenyewe. Kwa hivyo, anaandika, kwa hivyo tunatiwa moyo kusema, Bwana ndiye msaada wangu. sitaogopa.

Mwanadamu anaweza kunifanya nini? Wasikilizaji, ikiwa watachukua mkao ulioigizwa na mtunga-zaburi, wataendelea kukataa woga wanapokabili upinzani wa kibinadamu, kwa kuzingatia ukuu wa usaidizi wa kimungu ambao wanafurahia katika safari yao. Inaonyesha imani kwamba wanaweza kushinda shindano lao la sasa kwa sababu Mungu ndiye mshirika wao. Kwa hiyo mwandishi anataka kuendelea kuwatia moyo wasikilizaji kudumu katika shukrani na uaminifu kwa Mungu na mwana wa Mungu na kuendelea kuwasogeza mbele katika uanafunzi mtiifu kwa sababu, kwa hakika, hawana cha kuogopa kutoka kwa wale ambao wangewapinga katika safari hiyo.

Sehemu inayofuata ya mawaidha, huku ikipitia safu nyingi za mada, inaendelea kutumikia lengo la mwandishi la kuwasukuma wasikilizaji kupata kituo kinachowapa uthabiti na uthabiti katika tumaini lao la Kikristo, na hivyo pia kutegemewa katika uhusiano wao na wajibu wao kwa wao na kwa Yesu. Na kwa hiyo, katika Waebrania 13, 7 hadi 8, tunasoma, wakumbukeni viongozi wenu waliowaambia neno la Mungu. Mkitazama mwisho wa mwenendo wao, igeni imani yao.

Yesu Kristo ni jana na leo, yeye yule na hata milele. Kwa kurejelea wale waliosema neno la Mungu kwako, mwandishi pengine anarejelea timu ya awali ya uinjilisti ambayo jumuiya ya Kikristo iliundwa. Mhubiri anapowahimiza wasikilizaji kufikiria matokeo au matokeo ya mwisho ya mwenendo wao, neno ekbasis hapa likiwa ni tamko la mara kwa mara la kifo, anaonekana kuonyesha kwamba wainjilisti hawa tangu wakati huo wamejiunga na wingu kubwa la mashahidi wenyewe, wakiacha nyuma mifano zaidi ya maisha yaliyoishi kwa imani hadi mwisho kabisa, yanayostahili kuigwa na msikilizaji.

Uthabiti wa viongozi na imani yao iliwezesha na kutegemeka bila kuyumbayumba kwa mtu ambaye wametumainiwa, Yesu, ambaye ni yeye yule jana na leo na hata milele. Kauli hii maarufu katika Waebrania 13:8 si uthibitisho uliotenganishwa wa kutobadilika kwa kimungu, lakini uthibitisho wa kutegemeka kwa Yesu kuendelea. Dio Chrysostom, mwanafalsafa wa Kigiriki na mwanasiasa aliyeishi karibu mwaka wa 50 BK hadi karibu 120, anatoa maandishi ya kulinganisha yenye kusaidia katika muktadha wa hotuba yake juu ya kutoaminiana.

Analalamika kwamba, nukuu, kwa wanadamu, hakuna uthabiti au ukweli hata kidogo. Kile ambacho mtu amesema juu ya bahati kinaweza kusemwa zaidi juu ya wanadamu, yaani, kwamba hakuna mtu anayejua juu ya mtu yeyote ikiwa atabaki kama alivyo hadi kesho. Kwa vyovyote vile, watu wanakiuka michanganyiko wanayotengeneza wao kwa wao.

Kwa sababu ya hali hii ya kutokuwa na utulivu na wanadamu, Dio anadhani ni busara zaidi kutowaamini wanadamu kwa kadiri mtu anavyoweza kuepuka. Mwandishi wa Waebrania anathibitisha, hata hivyo, kwamba kuna mtu mmoja ambaye tabia na neno lake havibadiliki kwa vizazi vyote bali ambaye anabaki bila kubadilika. Kwa sababu ya uthabiti huu, wasikilizaji wanaweza kumwamini Yesu leo na kesho, kama vile jana, viongozi wao walimwamini Yesu na hawakukatishwa tamaa.

Upendeleo wa Yesu, ambao haupo leo na haupo kesho lakini unapatikana sikuzote kuelekea waaminifu wake, kwa njia hiyo unakuwa chanzo cha uthabiti wa mioyo ya wale wanaohutubiwa. Huu ni muhtasari mzuri wa msukumo mmoja mkuu wa mahubiri, yaani, ukweli kwamba yule ambaye ameahidi ni mwaminifu au anategemeka. Katika mistari ifuatayo tunayosoma, usifagiliwe na mafundisho mbalimbali na ya kigeni, kwa maana ni jambo jema moyo kufanywa imara kwa upendeleo na si kwa vyakula.

Wale waliofuata mazoea hayo hawakufaidika nayo, lakini tunayo madhabahu ambayo wale wanaoabudu kwenye hema hawana mamlaka ya kula. Yesu, msingi wa kutumainiwa, anatofautiana na mambo yasiyotegemeka ambayo watu wanaweza kutafuta kujiwekea msingi thabiti. Tunapaswa kutulia kwa muda ili kuangalia mfumo wa mabishano wa sehemu hii.

Mwandishi anatoa ushauri katika 13:9, ambao haupaswi kubebwa na mafundisho mbalimbali na ya kigeni. Kisha anaongeza hoja ya ufafanuzi, kwani ni jambo jema kwa mioyo kuthibitika kwa neema, si kwa vyakula ambavyo havijawanufaisha wale wanaoishi navyo. Kwa hili, anaongeza hoja ya pili, kwa maana tunayo madhabahu ambayo wale wanaotumikia katika hema ya duniani hawana mamlaka ya kula.

Madhumuni ya balagha ya 13:9, kwa hiyo, ni kutoa foil kwa ajili ya msingi salama wa uaminifu, yaani Yesu, ambaye waanzilishi wa jumuiya katika 13.7 walimpata kuwa nanga ya kutosha na ya kutosha kwa ajili ya kuwasili kwa matumaini yao bandarini. Fundisho lolote ambalo ni la zamani zaidi au jipya zaidi au lingine zaidi ya fundisho kuhusu upatanishi wenye matokeo wa Yesu wa kibali cha Mungu na jinsi ya kubaki katika kibali huhatarisha uthabiti wa msikilizaji katika Kristo. Mafundisho hayo yanatishia kuyaondoa, kinyume kabisa na kubaki mahali pa kudumu pakiwa na uthabiti.

Ni tofauti kabisa kwetu, mbali sana na mazingira ya karibu ya kutaniko, kutambua kwa hakika kile mhubiri anarejelea ikiwa alikuwa analenga mafundisho fulani yanayozunguka makutaniko. Jambo lililo wazi ni kwamba kugundua uthabiti wa maisha ya mtu katika upatanisho wa uhusiano wa neema na Mungu kupitia Kristo ni mwendo wa heshima au wa heshima. Kozi nyingine yoyote haina faida.

Mafundisho mbalimbali na ya ajabu yanawekwa kwenye kiwango cha chakula. Hii inarejelea tofauti ya kimsingi ya mhubiri kati ya tabia ya agano la kale, kanuni za nje za ufanisi mdogo na upeo, na agano jipya, neema ya Mungu, ambayo imepatikana kwa ajili yetu na Yesu. Katika 13:10, tunapata muhtasari mfupi wa hoja na mawaidha ya mahubiri yote.

Wasikilizaji wanakumbushwa tena juu ya faida zisizo na kifani zilizopatikana na upatanishi wa kikuhani wa Yesu, unaotolewa hapa kuhusiana na kupata mlo wa ibada. Ambao walifurahia sehemu gani ya kila dhabihu ya mnyama iliwekwa kwa uangalifu katika Torati, na mapendeleo ya makuhani na ya mungu yanalindwa kwa wivu. Wakristo, hata hivyo, wana nafasi ya upendeleo kwenye meza ambayo hata wale makuhani wenye kuheshimiwa hawawezi kufika, angalau si mbali na kumtegemea kwao Yesu.

Wakati wengine walifurahia kivuli, waliohutubiwa walifurahia jambo halisi na hawakupaswa kuacha fursa hii kwa manufaa yoyote madogo. Madhabahu ina utata kimakusudi ili kukumbuka mjadala mzima wa dhabihu ya kikuhani ya Kristo na faida zake kwa jumuiya ya Kikristo. Wafasiri wengine wameibua uwezekano kwamba mwandishi anazungumza kuhusu meza ya ushirika, au Meza ya Bwana, au Ekaristi.

Kushiriki katika mlo huu wa kiibada huidhinisha ushiriki wa Wakristo katika faida za mwili wa Kristo unaovunjwa kwa ajili yao na damu kumwagika kwa ajili yao. Na kwa hivyo inahusiana kwa karibu kabisa na mada kuu za mahubiri kwa Waebrania. Ingawa mwandishi haonyeshi marejeo kama hayo kwa Ekaristi kwa uwazi, kuenea kwa ibada hii katika kanisa la kwanza, na hasa katika duru za Pauloine, ambapo kwa kawaida tungeamini kwamba mwandishi wa Waebrania na walengwa wake watakuja, na kupendezwa kwa mahubiri kwa ujumla katika manufaa yaliyopatikana kwa wasikilizaji kwa kifo cha Yesu kwa ajili yao, kunafanya hili kuwa mvuto wa kuvutia.

Waandishi wanataja katika 13:9-10 kwamba wanyama wa dhabihu na milo mitakatifu na ibada, au ukosefu wa ibada, humrudisha kwenye matambiko ya Siku ya Upatanisho kama mfumo wa kufikiria juu ya kifo cha Yesu. Kwa hiyo tunasoma katika mistari ya 11-14 kwamba miili ya wanyama hawa, ambao damu yao huchukuliwa na kupelekwa mahali patakatifu kupitia kwa kuhani mkuu kwa ajili ya toleo la dhambi, huchomwa moto nje ya kambi. Kwa hiyo Yesu, ili awatakase watu kwa damu yake mwenyewe, aliteswa pia nje ya lango.

Basi, na tutoke tumwendee nje ya kambi tukiichukua aibu yake, kwa maana hapa hatuna mji wa kudumu, bali tunamtafuta ule ujao. Miili ya Siku ya Upatanisho, kwa kweli, haikuliwa na makuhani wa hema la kukutania bali iliteketezwa kabisa. Ijapokuwa damu ilichukuliwa na kuhani mkuu katika patakatifu, walichukua ng'ombe wa sadaka ya dhambi, na mbuzi wa sadaka ya dhambi, ambao damu yao ilichukuliwa ndani ya patakatifu ili kufanya upatanisho, na kuwachukua nje ya kambi na kuwateketeza kwa moto, kama Mambo ya Walawi 16:27 inavyosema.

Mwandishi wa Waebrania kimsingi anasoma mfano, yaani, ibada ya Siku ya Upatanisho na maelezo yake yote, kama agizo la kile kinachopaswa kutokea kwa mfano, yaani, matukio ya maisha ya Yesu, hadi undani wa kusulubiwa kwake kutokea nje ya lango la kuta za Yerusalemu. Maagizo ya kutupwa kwa mizoga ya dhabihu za upatanisho katika Mambo ya Walawi yanatia nguvu tafsiri ya kifo cha Yesu nje ya kambi au nje ya lango kama dhabihu iliyofanywa ili kuwatakasa watu, ikikumbusha hapa katika mstari wa 12 hoja kuu ya mahubiri. Ukumbusho wa tendo la ukarimu lisilo na ubinafsi la Yesu linaongoza moja kwa moja kwenye mwito wa kutoa shukrani kwa kiwango sawa katika mstari wa 13.

Kwa hiyo, na twende kwake nje ya kambi. Wasikilizaji hawapaswi kukwepa gharama ya kuwa waaminifu, wachaji, na wafadhili wenye shukrani wa zawadi za Yesu. Deni lao kwa Yesu linapaswa kuwaongoza waondoke kambini kama alivyowafanyia na kubeba shutuma kwa ajili yake kama alivyobeba shutuma kwa ajili yao.

Wito huu unalingana na sitiari kubwa zaidi za harakati ambazo mwandishi ametumia kuwaweka wasikilizaji katika ulimwengu katika mahubiri. Kutoka nje ya kambi ni sawa na kuacha mahali pao nyumbani katika miundo ya ulimwengu huu, kama vile Ibrahimu na Musa walivyoonyesha. Kutoka huko ni sharti la kumkaribia Mungu na hatimaye kuingia katika ufalme wa milele ambako Yesu amekwenda kama mtangulizi wao.

Mahali pa nje ya kambi ni mahali pa kutatanisha katika urithi wa maandiko ya Kiyahudi. Kwa upande mmoja, ni mahali pa uchafu ambapo wenye ukoma hukaa, ambapo waliotiwa unajisi hungojea utakaso wao, na ambapo wavunja sheria huuawa. Kwa upande mwingine, kuna mahali safi nje ya kambi ambapo mizoga ya dhabihu huchomwa moto na, jambo la kushangaza zaidi, ambapo kuwapo kwa Mungu hupatikana.

Tunapata tukio hili la mwisho katika Kutoka 33, mstari wa 1 hadi 7, ambapo, tunanukuu, Musa, akichukua hema, akaiweka nje ya kambi, mbali na kambi. Ikawa kila mtu aliyemtafuta Bwana akatoka nje ya kambi mpaka hemani. Mahali pa pembezoni nje ya kambi ambapo wafuasi wa Kristo waliohutubiwa na Waebrania wanajikuta kijamii, kiuchumi, na kisiasa pia ni mahali pa nguvu takatifu ambapo Mungu anapaswa kukutana.

Kubeba lawama ya Kristo hapa katika mstari wa 13 pia hukumbuka utayari wa Musa kufanya vivyo hivyo katika sura ya 11, mstari wa 25, kwa ajili ya thawabu kubwa zaidi. Kuchagua kubeba shutuma ya Kristo ni chaguo la hekima na la heshima, kama Musa alivyoonyesha zamani sana. Lawama hiyo ina maana, hatimaye, utajiri mkubwa kuliko hazina za Misri, kwa kuwa ni alama ya yule ambaye amejiunga na watu wa Mungu na hivyo kuingia katika urithi wa milele wa wana na binti za Mungu.

Kudumu katika njia inayoongoza kwenye uzoefu wa hasara na lawama sasa, kwa ajili ya Yesu, hatimaye ndiyo njia yenye manufaa, kama vile mwandishi anavyowakumbusha wasikilizaji katika pun, akitofautisha ukosefu wao wa mji wa kudumu, mji wa Mesonson hapa, na matarajio ya mji ujao, mji wa Meluson, ambao utadumu milele. Uwekezaji katika nafasi ya mtu katika ulimwengu huu, haswa ikiwa na maana ya kupoteza nafasi katika ufalme wa Mungu, ufalme wa kudumu au wa kudumu, ndivyo Esau mpumbavu angefanya. Waebrania 13:15 hadi 16, huendeleza mada ya kufanya malipo ya haki kwa ajili ya upendeleo uliopokelewa, hasa kwa nia ya kuleta heshima kwa mlinzi na kutoa utumishi utakaompendeza.

Mwandishi anaeleza hili kwa lugha ya kitamaduni, kupatana na aya zinazotangulia mara moja, mielekeo ya ibada ya kuhimiza shukrani katika 12:28, na hoja kuu ya mahubiri kuhusu kuwekwa wakfu kwa Yesu kwa wasikilizaji ambayo imewafanya kufaa kutoa dhabihu hizi zinazokubalika. Kwa njia ya Yesu Kristo, tuendeleo kumtolea Mungu dhabihu ya sifa, yaani, tunda la midomo inayoliungama jina lake. Msisahau kutenda mema na kushiriki, kwa maana dhabihu za namna hiyo, Mungu hupendezwa sana.

Mstari wa kwanza hapa unapatanisha upya Zaburi ya 50, mstari wa 14, ambapo mtunga-zaburi anawaagiza wasikilizaji wake wamtolee Mungu dhabihu ya sifa, akijenga juu ya mapokeo ya muda mrefu ya kuhalalisha dhabihu katika dini ya Kiyahudi, ambapo matoleo yanayohusisha sifa, ushuhuda, na matendo ya haki badala ya dhabihu za wanyama wenye damu. Zaburi ya 50, mstari wa 12 na 13, kwa kweli, ilikuwa imeshutumu kutokuwa na maana kwa kufikiria kumpa Mungu chakula na kinywaji katika dhabihu za wanyama, kutoa dhabihu ya sifa badala yake kuwa njia ifaayo. Kukiri jina la Mungu hapa kunamaanisha kupanua sifa ya heshima ya mlinzi.

Neno la Kigiriki lilichaguliwa mara kwa mara na watafsiri wa Septuagint kote katika Zaburi ili kutafsiri Kiebrania, kutoa shukrani, likikazia tabia ya hadharani ya kutoa shukrani kama ushuhuda, ushuhuda wa hadharani kwa ukarimu wa Mungu. Hii ni changamoto kubwa katika mazingira yanayoshughulikiwa na mahubiri wetu, ikisisitiza hali ya hadharani ya ushuhuda unaotolewa kwa Mungu kama mfadhili wao. Kwa neno na kwa tendo, wanaohutubiwa wanaitwa kukiri kwa jirani zao kwamba zawadi za Mungu ni nzuri na zenye thamani ya gharama ya kubaki washikamanifu kwa jambo hilo, na hivyo kudumisha ujasiri, kwa kweli ule ushahidi shupavu, ambao ulitia alama makabiliano yao ya mapema na majirani zao wasioamini.

Wasikilizaji pia wameitwa kumtolea Mungu huduma zao kwa niaba ya mtu mwingine, wakiunganisha rasilimali zao na kutafuta fursa za kusaidiana kama mtu yeyote anavyohitaji. Usisahau kutenda mema na kushiriki, kwa maana kwa dhabihu kama hizo, Mungu hupendezwa sana, kama mwandishi anavyoamuru katika mstari wa 16. Wazo la mwandishi hapa bado limejikita sana katika tafakari ya Kiyahudi juu ya dhabihu ambazo Mungu anataka.

Anarudia tena mwangwi wa manabii wa Agano la Kale. Kwa mfano, Amosi atoa wito wa kumwagwa kwa shughuli za haki na matendo ya uadilifu badala ya kuchinja kidehuri kwa wanyama. Isaya atoa wito wa kuwatunza maskini na wasio na makao kuwa mfungo unaompendeza Mungu, akiwaita watu waangalie masilahi ya maskini, yatima, na wajane ili dhabihu za kidehuri ziweze kukubalika tena.

Ingawa wasikilizaji hawawezi kumlipa Mungu, ambaye hana haja ya kitu chochote, wanaweza kulipa kwa njia isiyo ya moja kwa moja ukarimu wa Mungu kwa kutendana fadhili, jambo ambalo limeonyeshwa kwa njia yenye kutokeza katika Mathayo sura ya 25, mstari wa 31 hadi 46. Mwandikaji wa Waebrania anakazia uhusiano huu kati ya kuonyesha shukrani kwa Mungu na kutoa msaada kwa dada na ndugu zako. Walengwa wanatoa dhabihu hizi za kupendeza kila wanapoonyesha bidii katika kuwatumikia watakatifu kama walivyokuwa wakifanya, kama mwandishi alivyosema katika sura ya 6, mstari wa 10.

Wasikilizaji wameitwa hapa wasiache kufanya kazi nzuri na kuweka uwekezaji wao kwa wao ambao Mungu pia hatasahau. Kama mwandishi alivyosema katika mstari wa 9 wa sura ya 6, Mungu si dhalimu hata kusahau matendo yako ya upendo na huduma. Hawa watahifadhi duara la neema hadi kupokea baraka za milele.

Waebrania 13, mistari 18 hadi 25, inapatana kwa ukaribu na kielelezo cha kumalizia kwa barua nyingine za mapema za Kikristo, hasa zile zinazopatikana katika 1 Petro 5 na Warumi 15. Mpangilio huu wa maombi, baraka, doxology, habari, matangazo ya safari, salamu, na kuaga mwisho ni upatanisho wa kufungwa kwa kawaida kwa barua za Kigiriki na Kirumi. Marekebisho hayo yanadhihirika hasa katika kuongeza baraka na doksolojia, ambayo inafaa hasa kwa mazingira ya kiliturujia ambayo barua na mawasiliano haya ya Kikristo ya awali yangeelekea kusomwa.

Waebrania 13:17 inaweza kusikilizwa kama sehemu ya mawaidha yaliyotangulia ya kuwa chini ya au kuwa watiifu kwa viongozi wako, na kuunda ujumuishaji na kumbuka viongozi wako katika 13:7. Amri ya kuwakumbuka viongozi wa zamani walioleta injili mwanzoni inasawazishwa na himizo la kuwatii viongozi na walimu wao wa sasa katika imani. Lakini himizo hilo pia linahusiana kimaudhui na nyenzo ya kumalizia, ambayo inatoa uangalifu mkubwa kwa viongozi ambao wanaohutubiwa wanapaswa kutafuta mwongozo, kwa maandishi ya heshima au lawama, iwe ni viongozi wa mahali kama katika aya ya 14 na 24, mwandishi na timu yake katika mistari 18, 19, na 19, na 19, na 19, na 19, na 19, na 1, 22, 22, 22, 22, 22 na Timotheo, 22, 22, 22, 22 na 22 Timotheo. ambao huenda ziara yao imetajwa katika mstari wa 23. Na kwa hiyo, tunasoma hapa katika mstari wa 17, kuwa chini ya au kuwatii viongozi wenu, wanyenyekeeni, kwa maana wao hujihadhari juu ya roho zenu kama watu wanaotaka kutoa hesabu, ili kwamba wafanye hivyo kwa furaha na si kwa kuugua, kwa maana bila ya kuwafaa ninyi.

Mwandishi anashiriki kitu hapa kuhusu maadili ya uongozi wa Kikristo. Viongozi huwekeza wenyewe bila kuchoka katika malipo yao. Kitenzi kilichotumiwa kilibeba maana ya kupoteza usingizi juu ya malipo yao kwa manufaa ya mwisho.

Wao hutumia uangalizi huu daima wakikumbuka uangalizi wa Mungu mwenyewe kwao wakiwa watu ambao watatoa hesabu kwa ajili yao wenyewe na mashtaka yao kwa mchungaji mkuu wa kondoo. Mwandishi anadai kuwa itakuwa haifai kwa jamii ikiwa huduma ya kiongozi wao ni sababu ya huzuni kwa viongozi. Ushirikiano unapaswa kuwa alama ya jumuiya ya Kikristo kwa kila njia, ikiwa ni pamoja na ushirikiano na uongozi kwa manufaa ya jumla.

Nishati inayotumika kwenye migogoro ni nishati ambayo haipatikani kwa ajili ya kujenga na kwa upinzani dhidi ya nguvu nyingine za mmomonyoko kutoka nje. Kisha mwandishi anazindua ombi la maombi. Tuombeeni, kwa maana tunasadiki kwamba tuna dhamiri njema katika mambo yote, tukitaka kuwa na mwenendo mzuri.

Nawahimiza kufanya hivyo zaidi ili nirudishwe kwenu upesi. Ombi hili la maombi ni mfano wa aina ya usaidizi ambao mtu anaweza kutarajia kutoka kwa kiti cha upendeleo, kama mwandishi alivyoiweka katika 4:14-16. Na wasikilizaji wanahimizwa kutafuta msaada wa wakati hapa kwa mzungumzaji mwenyewe. Mzungumzaji anathibitisha kwamba yeye na timu yake, washirika wake katika huduma, wana dhamiri njema mbele za Mungu inayoashiria kutokuwepo kwa vizuizi kati ya msemaji na Mungu ambaye atatoa maombi yao, na pia kati ya msemaji na wasikilizaji, ambaye anaomba upatanishi wake.

Ombi hili la maombi linarudia faida kubwa ambayo Kristo amelea kwa hakika kwa waamini wote, yaani, kusafisha dhamiri zao kutokana na unajisi wa dhambi. Ombi hili la maombi pia ni ishara ya wazi ya kufahamiana hapo awali kati ya mhubiri na kusanyiko, kwani anaandika, ombeni hivi ili nirudishwe kwenu upesi. Wana aina fulani ya uhusiano wa awali, mhubiri akiwa amekuwepo na kutaniko angalau wakati fulani huko nyuma.

Kisha mwandishi anatangaza baraka juu ya mkutano wake, iliyotolewa kwa mbali na mistari ifuatayo. Na Mungu wa amani, aliyemleta kutoka kwa wafu Mchungaji Mkuu wa kondoo kwa damu ya agano la milele, Bwana wetu Yesu, awafanye ninyi kuwa wakamilifu katika kila jambo jema, mpate kuyafanya mapenzi yake; Amina.

Baraka hii ya kuhitimisha inaunganisha mada kadhaa muhimu kutoka kwa ufafanuzi na mawaidha ya awali. Kwanza, inamtambulisha tena Mungu kuwa ndiye aliyesababisha ufufuo wa Yesu kutoka kwa wafu, hivyo tena kuwa yeye aliye na uwezo wa kuleta uzima kutoka kwa kifo, msisitizo ambao tuliona ukipitia Waebrania 11. Pia inazungumza juu ya ufufuo wa Mungu wa Yesu kama ishara ya kukubalika kwa Mungu kwa agano lililoanzishwa na dhabihu ya Yesu, mada kuu ya Waebrania 7 hadi 10.

Mwandishi anatoa lugha kutoka kwa Isaya 63 mstari wa 11, ambapo Mungu anamwinua Musa kutoka duniani kama mchungaji wa kondoo. Mwandishi anatoa ulinganisho kamili hapa, akisema juu ya Yesu sasa kama mchungaji mkuu wa kondoo, neno kuu likiwa neno mahali pengine lililotumika kwa Yesu katika Waebrania, kama katika kuhani mkuu katika 10:21. Hiki ni kikumbusho kamili cha ukuu wa Yesu kuliko wapatanishi wa awali wa upendeleo wa Mungu, kama vile Musa, ambapo ulinganisho wa wazi ulikuwa umefanywa hapo awali katika Waebrania 3:1 hadi 6. Ufafanuzi wa Yesu kuwa mchungaji umeenea sana katika utamaduni wa Kikristo. Mtu anaweza kukumbuka injili ya Yohana, sura ya 10:11 hadi 14, au 1 Petro 2:25.

Pia inapatana na mazungumzo ya Kiyahudi kuhusu Mungu kuwa mchungaji wa watu wa Israeli katika Ezeieli 34 au mchungaji wa mtu mmoja-mmoja mwadilifu katika Zaburi 23. Mwandishi anamwita Mungu awape wanaohutubiwa kila jambo jema ili kuwafanya wakamilifu kwa ajili ya kufanya mapenzi ya Mungu, kama vile Yesu alivyofanya kufanya mapenzi ya Mungu kuwa ajenda yake kuu. Mtu anaweza kukumbuka hapa matumizi ya mwandishi wa Zaburi 40 mstari wa 8 katika Waebrania 10 :4-10 .

Tazama, mimi hapa, nimekuja kufanya mapenzi yako. Kwa hivyo sasa, kufanya huku kwa mapenzi ya Mungu kunapaswa kuwa lengo la walengwa pia. Tena, kupendezwa mbele za Mungu ndilo jambo la msingi ambalo mwandishi ameweka mbele ya wasikilizaji katika sura zote za 11 na 12, badala ya kutafuta kuwapendeza wanadamu, kwa mfano, majirani wasioamini wa Mkristo.

Sawa na karama zote za Mungu, hizi pia, uwezo wa kumpendeza Mungu na kufanya mapenzi ya Mungu mfululizo, zitalindwa kupitia Yesu Kristo, ambaye hudumu hivyo kwa uthabiti katika daraka lake la udalali au mpatanishi wa upendeleo wa kimungu. Haijulikani mara moja mhubiri anarejelea nani anapoandika kwenye hitimisho la baraka hii, ambaye utukufu una yeye milele. Je, ni Mungu, au ni Yesu? Ukaribu wa jina la Yesu kwa kiwakilishi hiki cha jamaa humfanya kuwa marejeleo ya asili zaidi.

Lakini kwa upande mwingine, mhubiri amekuwa akizingatia zaidi katika mawaidha yake yote. Ni kwa Mungu kwamba shukrani lazima ionyeshwe kupitia ibada ya uchaji katika 12:28. Ni kwa Mungu kwamba dhabihu za sifa, maungamo, na huduma hutolewa kupitia Yesu Kristo katika 13:15, na 16.

Huenda hilo likadokeza kwamba Mungu ndiye mpokeaji tena wa heshima kwa zawadi anazotoa kupitia Yesu Kristo, daima mpatanishi wa wale wanaomkaribia Mungu kupitia yeye. Mwandishi anafunga mahubiri yake sasa katika mstari wa 22 hadi 25 kwa vipengele vilivyozoeleka vya habari na baraka. Anaandika, Nawatia moyo, akina dada na ndugu, vumilieni neno langu la maonyo, kwa maana nimewaandikia kwa ufupi.

Mnajua kwamba ndugu yetu Timotheo amefunguliwa, ambaye kama akija upesi nitawaona ninyi pamoja naye. Wasalimuni viongozi wenu wote na watakatifu wote. Wale kutoka Italia, wanawasalimu.

Uteuzi wa mwandishi wa kazi yake mwenyewe kama neno la kutia moyo unapendekeza kwamba ni ya aina ya mahubiri au mahubiri, kwani kwa hakika, neno hilo linakuja kutumika zaidi. Katika Matendo 13, mstari wa 15, tunapata maneno yaliyotumiwa katika sinagogi ya diaspora kurejelea mahubiri. Mwandishi anathibitisha kwamba ameuweka ujumbe mfupi ili wasisumbue usikivu wao.

Ukweli kwamba mahubiri haya yangechukua karibu saa moja kusomwa kwa ufanisi na kwa hisia haipaswi kutufanya tusome maoni haya kama yasiyo ya maana. Hotuba nyingi za Diocritus ' au Cicero zingechukua muda mrefu mara tatu kutoa. Barua inafunga kwa habari, mipango ya safari, salamu, na baraka za fomula.

Kuhusu habari, mwandishi anapitisha ripoti kwamba ndugu yetu Timotheo ameachiliwa, ambayo inaweza kuwa habari ya zamani kwa kutaniko. Mnajua kwamba ndugu yetu Timotheo amefunguliwa. Yamkini, huyu ndiye Timotheo ambaye alikuwa mwandamani na mlinzi wa Paulo.

Kuachiliwa kunamaanisha kifungo cha hivi majuzi, hali ambayo viongozi wa vyama vya Wakristo walikuwa wakikabiliwa nayo mara kwa mara. Kifungo hiki cha Timotheo hakijashuhudiwa vinginevyo katika Agano Jipya isipokuwa kinatokea kuwa kile ambacho Timotheo alishiriki pamoja na Paulo, kinachorejelewa katika Filemoni, mstari wa 1. Mwandishi unapendekeza kwamba kwa sasa Timotheo anasafiri hadi eneo la mwandishi ili wote wawili waweze kutembelea kusanyiko pamoja, lakini mwandishi anaonekana kuwa na shauku ya kutembelea kusanyiko hili hata asingoje. Kwa hivyo wanaohutubiwa wanaweza kutazamia kurejea kwa kiongozi na mwalimu huyu na hivyo kuwa na rasilimali zake kwa ajili ya ustahimilivu wa kikundi katika matumizi yao ana kwa ana.

Mwandishi anawaomba wasikilizaji wasalimie viongozi wao na watakatifu wote na kupitisha salamu za wale kutoka Italia katika mstari wa 24. Huenda hili ni ombi la kimfumo zaidi la kupitisha salamu za mhubiri kwa mkutano wote, jambo ambalo linatimizwa wakati huu ambapo mahubiri yanasomwa kwa sauti kubwa kwao. Kama tulivyochunguza katika sehemu ya utangulizi, salamu zilizowasilishwa na mwandishi kutoka kwa wale kutoka Italia zimejitokeza sana katika uundaji upya wa eneo la aliyeandikiwa.

Huku tukipendekeza uhusiano fulani na Italia, hasa kanisa la Roma, ni vigumu kuamua kama salamu hizo zinatoka kwa Waitaliano waliopo huku mwandishi huko Roma akitumwa kwa kutaniko nje ya Italia, ambako mwandishi atarejea baadaye, au kama salamu hizo zinatoka kwa Waitaliano waliopo huku mwandishi nje ya Italia akituma salamu zao nyumbani. Lakini kama tulivyogundua hapo awali, uwezekano

wa zamani unaonekana kuwa na uzito mkubwa. Lugha zote mbili hapa, hoi apotes italias , wale kutoka Italia, wanapendelea mahali pa asili badala ya mahali pa kujitenga.

Ushahidi katika maandishi ya awali ambapo waandishi hujaribu kutoa kitu fulani cha kichwa ambapo eneo la mwandishi na walengwa wametolewa kwa kauli moja unapendelea Italia kama mahali pa asili ya mahubiri haya. Hatupaswi kudharau nguvu ya vikumbusho hivi vidogo vya ulimwengu au angalau asili ya ndani ya harakati ya Kikristo. Waumini katika eneo lolote wanaweza kutiwa moyo kwa kujua kwamba wao ni sehemu ya bendi kubwa zaidi na si watu wachache sana kwani hali zao za mahali zinaweza kuwafanya wafikirie.

Mwandishi anafunga kwa tamko la kimfumo la baraka. Neema na iwe nanyi nyote, ama neema iwe nanyi nyote. Hii inaonekana katika fasihi ya Kikristo mwishoni mwa mawasiliano.

Kwa mfano, katika Warumi, 2 Wakorintho, Wagalatia, Waefeso, Wafilipi, na nyaraka zingine kadhaa. Ingawa inakubalika kuwa ya kimfumo, ni mwisho ufao kwa pekee wa mahubiri haya ambayo kwayo neema ya Mungu na njia ambazo Yesu amepata kibali kwa waumini zimekuwa mada kuu na ambamo uvumilivu katika kanisa umekuzwa kama njia pia ya kubaki ndani ya nyanja ya upendeleo wa Mungu, wakati uasi umelaaniwa kama njia ya kutengwa na upendeleo. Hivyo basi, matakwa ya kuhitimisha mahubiri neema yawe pamoja nanyi nyote, yanawakilisha muhtasari wa mawaidha ya mwandishi kwa wasikilizaji ili kweli waendeleo kudumu katika njia ya kupata kibali cha Mungu badala ya kuitupilia mbali.

Badala ya kuwa mawazo ya baadaye au mfululizo wa mawaidha yaliyoshughulikiwa, Waebrania 13 inaongeza kwa kiasi kikubwa nguvu ya usemi wa mahubiri. Mawaidha ya 13:1-16, hasa, yana nguvu kubwa kwa sababu ya njia ambayo yameanzishwa kwa amri ya sura ya 12:28. Haya ni mazoea yanayofanyiza itikio lifaalo la shukrani kwa Mungu na linalofanya matembezi ya mtu yampendeze Mungu ambaye kwake tunatoa hesabu.

Mwandishi pia anatoa uangalifu unaoendelea katika sehemu hii ya mahubiri yake kwa uhandisi wa kijamii ambao ni muhimu kwa ajili ya kusaidia kila muumini kustahimili mikazo na mikazo ambayo majirani zao huwaletea. Picha ya kwenda nje ya kambi kama njia ya kukaribia mji wao wa kudumu pia ina uzito mkubwa wa kejeli. Hii ni taswira nyingine ambayo kwayo mwandishi anawahimiza wasikilizaji kuzingatia uvumilivu katika safari hii kama njia yenye manufaa ya kusonga mbele.

Kutoka nje ya kambi kunarudia kielelezo ambacho mtangulizi wao, Yesu, aliwapainia alipotoka nje ya kambi na kusulubishwa nje ya malango kwa utii kwa Mungu kuwa kituo cha njia, kwa kweli, akiwa njiani kurudi kwenye kikao chake katika utukufu. Wasikilizaji wenyewe wanapotoka nje ya kambi wakimfuata Yesu na kuacha nafasi

zao katika jamii yao wenyewe, wao pia wanaweza kuhakikishiwa kwanza kwamba wanamrudi Yesu ifaavyo kwa ajili ya uwekezaji wake ndani yao na nia yake ya kubeba shutuma kwa ajili yao, na pili kwamba wanakwenda kufika mwisho ambapo mtangulizi wao tayari amefika kwa niaba yao. Kwa hivyo mwandishi anaendelea kukuza kumrudishia Yesu kama Yesu alivyowapa, akivumilia kwa ajili ya Yesu sehemu ndogo ya yale ambayo Yesu alivumilia kwa ajili yao kama sehemu muhimu ya kurudi kwa haki.

Mwandishi pia anakuza ungamo la jina la Kristo, tangazo la hadhara la shukrani kwa Yesu na Mungu wa Israeli ambaye Yesu amewaunganisha naye, pamoja na matendo ya huduma na msaada kwa waamini wenzao kama sadaka zinazofaa za shukrani kwa Mungu. Tena, umuhimu wa thamani kuu ya kijamii ya usawa unajitokeza hapa kwa mkakati wa balagha wa mahubiri haya kwa ujumla. Mawaidha ya mwandishi katika sura hii yanaendelea kuzungumza na Wakristo wa siku hizi kwa njia za moja kwa moja.

Kuinua kwake thamani ya philadelfia , upendo wa kindugu na dada, kama ethos ambayo ni sifa ya mahusiano ndani ya kanisa, changamoto sisi kufanya ya ndugu na dada zaidi ya masharti ya kawaida ya mazungumzo. Anatuhimiza tuendeleo kuwa wa kweli zaidi na zaidi katika kuwekeza kwetu sisi kwa sisi, katika kuwaruhusu Wakristo wenzetu maishani mwetu, na katika matumizi yetu ya mali kwa ajili ya dada na ndugu zetu wenye uhitaji. Kwa hiyo kanisa laweza kuwa kimbilio la kutegemeka la utegemezo ambalo lingeweza kuwatia moyo wengi kuacha maisha na hali zenye kudhuru, wakijua kwamba watakuwa wakifunga safari hiyo pamoja na watu ambao wamewekeza kikamili kwao ili kuwapitisha.

Kwa watu binafsi kuhisi aina hiyo ya usaidizi, hata hivyo, inahitaji ahadi ya awali ya waumini ndani ya kanisa kuwa jamaa, mmoja kwa mwingine, na kuchukua wajibu na ahadi ya pamoja ambayo kuwa familia inahusisha. Mwandishi pia anatuhimiza kufanya ukarimu kuwa jambo la kweli na la kawaida katika makanisa yetu, kwa Wakristo wengine na kwa wale pia ambao tunaweza kuwahudumia kama Wakristo, kuonyesha kiwango cha kushangaza cha upendo na neema. Upendo huu unaoenea kwa akina dada na kaka lazima uenee haswa kwa wale kaka na dada ambao wametengwa zaidi.

Mwandishi anatukumbusha, anapohimiza makutaniko yake mwenyewe, kuwakumbuka walio gerezani kana kwamba wamefungwa pamoja nao na wale wanaoteswa kana kwamba katika ngozi zao. Hii inatuhimiza kuiga maadili ya familia ya Mungu ya kimataifa kwa Wakristo katika mazingira ya ukandamizaji. Changamoto kwetu sisi kama dada na kaka zao ni kuwajali wao kama familia yetu.

Nimekuwa kushangazwa zaidi ya miaka kugundua jinsi kusita Wakristo wengi kweli kujifunza kuhusu matukio ambayo Wakristo wengi uso duniani kote. Kuwa familia kwa ajili ya dada na kaka zetu katika Kristo kunahitaji kufungua macho na mioyo yetu

kwa kile kinachoendelea nje ya mipaka yetu na kufanya shida yao kuwa wasiwasi wetu wa haraka na maslahi, kana kwamba tuko kwenye ngozi zao. Hii inaweza kutupeleka kwenye maeneo kadhaa kwa ajili ya kuwekeza katika usaidizi na unafuu wa familia yetu katika mazingira haya ya ukandamizaji, ikiwa ni pamoja na maombi, ahadi ya kuvunja ukimya juu ya masaibu yao, dhamira ya kuhamasisha misaada kwa wale ambao wenyewe wametengwa, au katika kesi ambapo Wakristo wanauawa, kusaidia familia ambazo wanaziacha nyuma, ambazo hazitahisi kuwa wameachwa na Mungu kwa sababu ya unyanyasaji. ukandamizaji.

Mwandishi pia anatupa changamoto ya kuendelea kutambua na kukataa njia za utendaji zinazoharibu kujitolea kwetu kwa Kikristo na uwezo wetu wa kuitikia Mungu pamoja jinsi Mungu anavyostahili. Haya mawili anayoyataja katika Waebrania 13 yanaendelea kuwa changamoto katika makanisa mengi ya kisasa, ya kwanza ikiwa ni changamoto ya uaminifu wa ndoa, na kufanya kifungo cha ndoa kuwa chanzo cha nguvu ya uvumilivu badala ya kuruhusu kuwa kikwazo kwa wenzi wetu na makutaniko yetu kwa kushindwa kuheshimu na kudumisha uhusiano huo ukiwa na afya. Pili, tamaa ya kupata faida, kupenda pesa, kama mwandishi anavyosema, inabakia kuwa kikwazo kikubwa cha ufuasi wa kujitolea.

Tamaa ya kupata mengi zaidi ni changamoto kubwa kwa uaminifu kwa Mungu. Kukiri vya kutosha ndiyo njia ya kuridhika na kukomboa muda mwingi na nguvu ili kufuatilia ajenda ya Mungu kwa ajili ya roho zetu, kwa ajili ya makanisa yetu, na kwa ajili ya ulimwengu wetu. Watu ambao wameelimishwa na kujamiishwa na kuishi katika nchi za kibepari mara nyingi huwa na ugumu wa kutambua kile kinachotosha na mara chache sana huwaza kuishi na vitu vichache kulingana na starehe na anasa za ulimwengu huu ili kuweza kumtafuta Mungu zaidi, wa kile kinachotufanya kuwa matajiri machoni pa Mungu.

Na hivyo, mwandishi anaweka mbele yetu haja ya kuendelea kujichunguza wenyewe. Je, tunatumainia mali zetu, au tunamtumaini Mungu? Je, matumizi yetu ya mali yanatuonyesha kumwamini Mungu, kwa mfano, tunapoitumia kulingana na kile ambacho Mungu anathamini, kama vile kuwekeza katika maisha na ustawi wa dada na kaka zetu wenye uhitaji mkubwa? Au matumizi yetu ya mali yanatuonyesha kuwa tunatafuta usalama wetu wa kimsingi katika pesa zetu, kwa mfano, tunapojijengea ghala kubwa zaidi? Mwandishi pia anawahimiza wasikilizaji wake watoke nje kwa Yesu nje ya kambi wakiwa wamebeba shutuma yake. Hata katika nchi ambazo Ukristo umevumiliwa, tunaweza kuitwa kubeba shutuma ya Kristo.

Kwa mfano, tunapopinga dhuluma ambayo wengi hufaidika nayo, tunaposimama dhidi ya ubaguzi ambao wengi wanauthamini tunapochagua utii wa wito wa Mungu wakati hiyo ina maana hasara katika mali ambayo jamii inayotuzunguka inatunukiwa, mwandishi angetutaka tuangalie kwa makini, tutambue kwa makini mahali ambapo hatuendi kwa ajili ya Kristo kwa kuogopa shutuma ambazo huenda tukalazimika kubeba kwa ajili yake, au kwa kuogopa kile tunachokipenda. malezi duniani

yametufundisha ni ya thamani. Wakati utiifu wetu kwa Mungu na utiifu kwa wito wa Mungu hutufanya kubeba lawama hii, mwandishi wa Waebrania anatutia ujasiri ili kuikumbatia, kwa kuwa njia ambayo Mungu anaongoza inatuleta karibu na mji wa kudumu, makao yetu ya kweli na lengo, na mbali zaidi na mshikamano wetu katika kambi ya ulimwengu. Mwishoni mwa mahubiri yake, mwandishi hasa anainua thamani ya kumpendeza Mungu kama jambo linalopaswa kuwa mbele ya matamano yetu na ajenda zetu sisi wenyewe.

Na hasa, anatumia tuchukue matendo yale ambayo, kama watu ambao wamewekwa wakfu kwa kifo cha Yesu kwa ajili yetu, yawe wajibu wetu wa ukuhani kwa Mungu. Anatumia sisi, pamoja na wasikilizaji wake, tuendeleo kumtolea Mungu dhabihu zinazompendeza, dhabihu ya sifa, tunda la midomo inayolikiri jina la Mungu, na pia tusiache kutenda mema na kushirikiana, tukiyaweka haya katikati ya maisha na ajenda zetu kama matendo ya shukrani kwa Mungu. Kwa hivyo, mwandishi anayafanya maisha yote kuwa matakatifu tunapoendesha jukumu hili la kushuhudia kwa Mungu na kuwahudumia dada na kaka zetu kwa sababu tunashiriki katika shughuli hizo.

Tunaposhiriki katika shughuli hizo, tunaishi nje ya kitovu cha shukrani kwa Mungu. Dhabihu ya sifa, tunda la midomo inayokiri jina la Mungu, hututia moyo kuwa na ujasiri katika kunena juu ya Mungu, hata katika nafasi ambazo utamaduni wetu una, kwa njia za hila na zisizo za hila, zilitufanya tusiwe na wasiwasi na wazo la kuzungumza juu ya kutambua zawadi za Mungu kwetu na nafasi ya Mungu katika maisha yetu. Hata hivyo, kama tungeificha dini yetu nyuma ya milango ya makanisa au milango ya nyumba, tunapaswa kuwa kile ambacho mwandishi wa kitabu cha Waebrania aliwahimiza wasikilizaji wake wasiwe : Wakristo wasio na ujasiri, woga, au utayari wa kusema juu ya uhusiano wao na Yesu katika usikilizaji wa hadhara.

Mwitikio wetu wa shukrani pia hutupeleka katika maeneo ya huduma ya utiifu. Wakristo wa Kiprotestanti mara nyingi wanajali sana jinsi matendo mema yanavyofaa katika maisha ya Kikristo na daima wako macho dhidi ya chochote ambacho kinaweza kutoa haki ya matendo. Mwandishi wa Waebrania anatupa kielelezo tofauti na, nadhani, kilichounganishwa vizuri zaidi.

Matendo mema ni sehemu ya lazima ya mwitikio wetu wa shukrani kwa Mungu kwa zawadi zake zote kwetu. Ingawa hawapati kibali cha Mungu, ambacho ndicho kitendo cha kuanzisha, wao ni marejesho ya lazima ya neema kwa Mungu. Na ikiwa mzunguko huu wa upatanisho utavunjwa popote, uzuri wa dansi ya maisha ya Kikristo ambayo Mungu alianzisha inaharibiwa.

Tunapozidisha uelewa wetu wa ukuu wa upendeleo wa Mungu na zawadi ambazo Mungu hutoa na bado atakazotoa, tutaona pia ahadi yetu ya kurejesha upendeleo kuwa ya kina, kuleta heshima kwa Mungu huyu, na kumtumikia kwa uaminifu kamili. Kwa sababu hii, mwandishi anaisifu neema kama ile inayouweka msingi wa moyo wa

mwamini kwa uungwana na ipasavyo, ikimfanya awe salama katika uaminifu wa Yesu na pia kumfanya kuwa mshiriki wa kutegemewa wa nyumba ya Mungu. Katika kipindi cha mawasilisho haya, tumeshughulikia mambo mengi pamoja, tukianza na kile kinachoweza kujifunza kuhusu mazingira ambayo Mahubiri kwa Waebrania yalizuka na kisha kufanyia kazi kifungu kutoka mwanzo hadi mwisho ili kutambua njia ambazo mchungaji katika karne ya kwanza alitaka kuweka kusanyiko lake kuwa thabiti na thabiti katika kujitolea kwao kwa Kristo na katika tumaini lao la Kikristo mbele ya dhiki na hasara zinazoendelea zilileta juu ya majirani wao wasiokuwa na msaada.

Baadhi ya mambo ya msingi kutoka katika somo hili yangejumuisha hasa kuweka macho yetu kwa Yesu, tusipoteze kumwona na kile kinachostahili kwake katikati ya shughuli za maisha yetu ya kila siku, kutopoteza macho katikati ya changamoto zinazotujia siku baada ya siku za ukuu alionao Kristo kwa nguvu ya kuwa mwana wa Mungu, ameketi kwenye mkono wa kuume wa Mungu, ambaye alitulia machoni pa Yesu ili atutie machoni pake na atutie machoni pake na asitutie machoni pa Yesu. Mungu na kutuleta katika uzima unaompendeza Mungu, uzima udumuo milele. Mwandishi wa Waebrania angetaka sisi, kama vile angekuwa na hadhira yake ya awali, tufanye hili kuwa kitovu cha msingi cha maisha yetu, mahali pa kuanzia kwa kupanga njia yetu siku baada ya siku ili tusipeperushwe mbali. Somo la pili muhimu ambalo mwandishi wa Waebrania angetia chapa juu yetu ni kujiruhusu wenyewe kuwa na ufahamu kamili wa jinsi ambavyo tumepewa neema na Mungu na kujitolea kuitikia kwa Mungu kama ukarimu wa Mungu unavyohitaji na inavyostahili.

Anaweka shukrani kuwa jambo kuu mbele ya macho yetu, akituhimiza tufikiri katika kila jambo tunalofanya kuhusu jinsi tunavyoweza kuleta heshima au kuonyesha uaminifu-mshikamanifu au kutoa utumishi wa utii kwa Mungu ambaye ametufanyia mambo mengi sana au jinsi mambo tunayofikiria yanavyoweza kuondolea heshima ya Mungu au kuonyesha kutokuwa mshikamanifu kuelekea mlinzi wetu mkuu au huenda tukafanya uasi fulani unaompata. Na kwa sababu ya shukrani, kwa sababu ya ufahamu wetu wa kile ambacho Mungu ametufanyia na kutupatia, na kile ambacho Mungu bado ameweka mbele yetu na ahadi zake zisizoweza kushindwa, mwandishi anatumiza daima kuchagua njia ya utendaji ambayo inaonyesha kujitolea kwetu kwa Mungu, shukrani zetu kwa Mungu katika hali hizo. Kitu kingine ambacho mwandishi anatuwekea chapa bila kufutika ni umuhimu wa kusaidiana katika safari hii ya imani.

Kuanzia mwanzo hadi mwisho, anawakumbusha wasikilizaji wake mwenyewe kwamba hakuna hata mmoja wetu anayeweza kutegemea kwa usalama kufika kwenye lengo akiwa peke yake, lakini katika sehemu nyingi, tutategemea dada na kaka zetu kwa kuzingatia upya, kwa marekebisho, kwa msaada wa kihisia na hata wa kimwili katika safari hii. Na kwa hiyo anatusihi tihakikishe kwamba katika maisha yetu wenyewe, katika maisha yetu ya kusanyiko, tunasonga karibu zaidi na zaidi kuwa familia hii inayosaidiana, inayowekeza pande zote mbili ili kwamba hakuna

hata mmoja wetu atakayepungukiwa na yote ambayo Mungu, kwa neema ya Mungu, ameweka mbele yetu.